

ŁAMIĄCY (8) *part praes act impf*

a *pochylone*.

sg m N łamiący (3). *♦ f N* łamiąc(a) (2). *♦ A* łamiącą (1). *♦ n N* łamiące (1). *♦ pl I m* łamiąc(e)mi (1).

Sł stp s.v. łamać, Cn, Linde brak.

1. Posiadający moc kruszenia, niszczenia [co] (6) :

W przen (1) : Vox domini confringentis cedros: et confringet dominus cedros libani. Głos boży ięł łamiący drzewa Cedrowe y złomi pan bog Cedri Libanu. *WróbŻółt* 28/5.

a. lek. *Wyrażenia* »łamiący kamień« [szyk 2 : 2] (4) : kiedy kozieł będzie kharmion Blufzczem drzewnym/ tedy krew takie⁸⁰ kozła bywa łamiąca Kamień y wypądzaiąca s człowieka/ to ięł z nyrek y z miechierza. *FalZioł* I 48d, I 56d, 126a; Saxifragum, et saxifraga vel saxifragia, Lamikámień ziele nieyákíe Calculum álbo kámień łamiące. *Mqcz* 370a.

b. Rozbijający morskie fale (1) : Fluctifragus – wały łamiacy. *Calep* 425a.

2. Postępujący wbrew czemu; rebellis *Calep* [co] (2) : Rebellis – Poślu fzeństwo obiecane łamiaci. *Calep* 897a.

Wyrażenie: »wiare łamiący« (1): Dla tegoć Rzymiánie Annibálá przeniewiernym/ á KártáGINEńczyki niesłownemi á wiare łamiącemi [foedifragos] zwáli: iż oni y o wiare niedbáli/ y Przymierze łamać zwykli byli. *ModrzBaz* 21v.

Synonimy **1.** kruszący, niszczący; **2.** gwałcący, przestępujący.

Cf **ŁAMAC**